

ODPROSZENIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają niekonsekwentnie; oba o prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz prosić); końcowe e pochylone.

sg N odproszenié (1). \diamond I odproszeni(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. odprosić.

Prośba o darowanie winy; deprecatio Calep, Cn (2) : Deprecatio – Odprośzenie, prozba ô odpulzczenie. Calep 309a.

odproszenie czego (1): o Pánie Iezu ChryŃte pokornie profzê: áby ten [...] Sákráment [...] był mi [...] przewinienia mego odprośzeniem LatHar 226.

Cf [ODPROS], ODPROSIĆ

AL